

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεῖα Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος Μ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2527	Κυριακὴ ΙΕ' Λουκᾶ (Λουκ. 19,1-10) 22 Ἰανουαρίου 2023	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
---	---	---

Ὁ Σωτήρας!

«Σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο... ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζητῆσαι καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλός» (Λουκ. 19,9-10)

Θὰ μιλήσω, ἀδελφοί, ἀπλᾶ καὶ παραβολικά. Εἶνε χειμώνας, πέφτει χιόνι, τὰ βουνὰ ἀσπρίζουν. Ἐκεῖ οἱ **λύκοι**, ἐπειδὴ δὲν βρίσκουν τροφή, κατεβαίνουν κάτω· καὶ ἀλλοίμονο ἂν βροῦν κανένα πρόβατο ἔξω ἀπ' τὸ μαντρί ἢ κανένα μαντρί χωρὶς σκυλιὰ καὶ τσοπάνο νὰ τὸ φυλάη. Καταλάβετε τί θέλω νὰ πῶ;

Ποιὸ εἶνε τὸ μαντρί; Ἡ Ἐκκλησία! Πρόβατα; Εἶστε σεῖς, ὅσοι ἐκκλησιάζεστε, μετέχετε στὴ θεία λειτουργία, ἐξομολογεῖσθε, κοινωνεῖτε, μελετᾶτε τὴν ἁγία Γραφή, προσεύχεστε. Καὶ τσοπάνος ποιός εἶνε; Εἶνε ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, καὶ κατὰ δεύτερο λόγο εἶνε ὁ ἐπίσκοπος καὶ ὁ ἱερεὺς· καὶ ἀλλοίμονο στὸν παπᾶ πού θ' ἀφήσῃ τοὺς Χριστιανούς του ἀφύλαχτους. Καὶ λύκοι, πού θέλουν νὰ κατασπαράξουν τὰ πρόβατα, ποιοὶ εἶνε; Εἶνε **οἱ ἄθεοι, οἱ ἄπιστοι, οἱ αἰρετικοί** (π.χ. οἱ ἰεχωβίτες).

Λύκοι ὅμως εἶνε καὶ ἄνθρωποι ἄτιμοι, πού καταπατοῦν ἀναίσχυντα τὸ Νόμο τοῦ Θεοῦ. Λύκος εἶνε ὁ **κλέφτης** πού ἀρπάζει ξένα πράγματα. Ἄλλος λύκος χειρότερος εἶνε ὁ **μοιχός**, αὐτὸς πού κλέβει κάτι πιὸ ἀκριβό· τὴν ὥρα πού ὁ ἄντρας εἶνε μακριὰ καὶ δουλεύει γιὰ τὸ ψωμί τῶν παιδιῶν του, αὐτὸς ὁ ἄτιμος, μπαίνει νύχτα στὸ ξένο σπίτι καὶ κλέβει τὴν τιμὴ τῆς γυναίκα ἢ τῆς κόρης. Κλοπὴ εἶνε κι αὐτή, λύκος εἶνε κι αὐτός. Προτιμότερο ἕνας λύκος νὰ φάῃ πρόβατα καὶ γίδια, παρὰ τέτοια καθάρματα νὰ ξεγελάσουν τὸ κορίτσι τοῦ ἐνὸς καὶ τοῦ ἄλλου. Κλαίει ἡ ψυχὴ μου· κάθε μέρα ἔρχονται στὴ μητρόπολι γονεῖς πού κλαίνε γιὰ τὰ κορίτσια τους καὶ ἄντρες πού κλαίνε γιὰ τὶς γυναῖκες τους. Αὐτοὺς ἔπρεπε ἡ πολιτεία νὰ τοὺς στέλνῃ ἐξορία· αὐτοὶ καὶ ὄχι ἄλλοι ἔπρεπε νὰ πᾶνε στὴ Μακρόνησο, στὸ ξερονήσι. Λύκος ἀκόμα εἶνε ὁ **φιλάργυρος καὶ πλεονέκτης**, πού «νομίμως» ἀρπάζει ἀπὸ ὄδῳ κι ἀπὸ ἑκεῖ.

Καὶ τώρα προχωρῶ καὶ σᾶς λέω κάτι παράξενο. Ἄν ἀκούσετε, ὅτι ἕνας λύκος πᾶνω ἀπὸ

τὸ Βίτσι ἔγινε ἀρνί, θὰ τὸ πιστέψετε; Μπᾶ, θὰ πῆτε, αὐτὸ εἶνε ἀδύνατον· «ὁ λύκος μαλλὶ ἀλλάζει, γνώμη δὲν ἀλλάζει». Νά ὅμως πού **ἕνας λύκος ἔγινε ἀρνί!** Πῶς ἔγινε αὐτό; ποιός τὸ λέει; Τὸ σημερινὸ εὐαγγέλιο (βλ. Λουκ. 19,1-10).

* * *

Ποιός ἦταν ὁ λύκος; Σύμφωνα μ' αὐτὰ πού εἶπαμε, ἦταν ἕνας ἄνθρωπος. Τὸ ὄνομά του «**Ζακχαῖος**» (Λουκ. 19,1). Τί ἦταν αὐτός; **Πλούσιος**. Πού βρῆκε τὰ λεφτά; τί ἔκανε, ἔσκαβε, ἔβοσκε γίδια - πρόβατα; Μπᾶ· ἐκεῖνοι πού σκάβουν τὴ γῆ καὶ ζυμώνουν τὸ χῶμα μὲ τὸν ἰδρῶτα τους ἢ βόσκουν πρόβατα, δὲν γίνονται πλούσιοι κ' ἑκατομμυριοῦχοι· εἶνε φτωχαδάκις εὐλογημένα. Αὐτὸς ἐδῶ πῶς ἔγινε πλούσιος; Τὸ ἀκούσαμε. Βλέπεις τὸ εὐαγγέλιο; Δὲν ἦταν ἀνάγκη νὰ ἔρθουν οἱ μαρξισταὶ καὶ κομμουνισταὶ νὰ μᾶς τὰ ποῦν· μᾶς τὰ ἔπε ὁ Χριστὸς ὅλα. Ὅποιος ἔχει τὸ εὐαγγέλιο εἶνε πλήρης.

Ὁ Ζακχαῖος **ἦταν κλέφτης**, τὰ πλούτη τὰ ἔκανε κλέβοντας. Δηλαδή; Ἦταν δημόσιος υπάλληλος, εἰσπράκτορας διωρισμένος ἀπὸ τὸ κράτος. Καί, ἐκεῖ πού κάποιος ἔπρεπε νὰ πληρῶσῃ στὸ κράτος π.χ. 100 δραχμές, αὐτὸς εἰσέπραττε ἀπ' αὐτὸν 200· τὶς 100 τὶς ἔδινε στὸ δημόσιο καὶ τὶς 100 τὶς ἔβαζε στὴν τσέπη του. Αὐτὸ ἦταν τὸ πρόγραμμά του· ἔτσι ἔφτιαξε τεράστια περιουσία. Αὐτὸς ἦταν ὁ Ζακχαῖος· **λύκος** πραγματικὸς μέσ' στὴν κοινωνία.

—Ἄραγε αὐτός, πού ἔγινε πλούσιος μὲ τέτοιο τρόπο, **ἦταν εὐτυχημένος;**

Ἐμένα ῥωτᾶτε; Ῥωτῆστε ἕναν ἄλλο πλούσιο, ῥωτῆστε ἄς ποῦμε τὸν **Ὁνάση**, πού θεωρεῖται ἀπὸ τοὺς πιὸ πλούσιους στὸν κόσμο. Εἶνε λοιπὸν εὐτυχημένος; Δὲν χαιρόμαστε, λυπόμαστε γιὰ τὴ θλίψι του. Εἶχε ἕνα μοναχογιό. Ποιός; Αὐτός, πού μὲ τὰ χρήματά του μποροῦσε νὰ ἔχη πολλὰ παιδιά. Αὐτὴ ὅμως εἶνε ἡ καταραμένη μόδα. Ἄλλὰ ἕνας γυιὸς ἴσον κανέναν. Ἐκανε ἕνα γυιό, μὰ τὸν πῆρε ὁ Θεός. Πάνω στὴ θλίψι του, θὰ ἔδινε ὅλα τὰ

πλούτη του ἂν βρισκόταν τρόπος νὰ γίνη καλά, νὰ σωθῆ καὶ νὰ ζήσῃ τὸ παιδί του.

Βλέπετε ποιός εἶνε πλούσιος; Ἐσὺ μάνα, ποὺ ἔχεις ἓνα κοριτσάκι, εἶσαι πλούσια. Ἐσὺ πατέρα, ποὺ ἔχεις ἓνα ἀγοράκι, εἶσαι πλούσιος. Ἐσὺ σύζυγε, ποὺ ἔχεις μιὰ καλὴ γυναίκα, νὰ ὁ πλοῦτος σου, καὶ μὴ ζηλεύεις τὰ μάρκα καὶ τὰ δολλάρια. Ἄντε τώρα, ἄμα πεθάνῃ τὸ παιδάκι σου ἢ ἡ γυναίκα σου, βράσε τὰ δολλάρια καὶ κά'ν τα ζουμι νὰ τὸ πιῆς. Φαρμάκι εἶνε.

Δὲν ἦταν εὐτυχησμένος ὁ Ζακχαῖος. Ὅταν περνοῦσε στὸ δρόμο, τὸν φασκέλωναν βρίζοντας· Τὸν κλέφτη, τὸ λωποδύτη, τὸν ἀπατεῶνα, τὸν κακοῦργο!... Δὲν εἶχε καμμιά ὑπόληψι, καμμιά ἐκτίμησι, καμμία χαρά.

Καὶ τώρα αὐτός, ἐκεῖ ποὺ ἦταν καὶ μετροῦσε τὶς λίρες, ἀκούει – τί; Χιλιάδες λαὸς φωνάζουν· Ζήτω, ζήτω!... Φωνάζουν καὶ σκορπᾶνε λουλούδια. **Μὰ ποιός ἦρθε στὴν Ἱεριχώ;** περίεργο πρᾶγμα, τέτοια ὑποδοχὴ δὲν ξανάγινε. Ἄφησαν τὰ παιδιά τὰ μαθήματα, οἱ γυναῖκες τοὺς ἀργαλειούς, οἱ γεωργοὶ τ' ἀλέτρια· καὶ ὅλοι, χωρὶς κανεὶς νὰ τοὺς ὑποχρεώνη, βγήκαν στὸ δρόμο νὰ ὑποδεχτοῦν – ποιόν; Κανένα βασιλιά; ὦ, αὐτός εἶνε ὁ Βασιλιάς - σκυψτε νὰ τὸν προσκυνήσετε· εἶνε ὁ βασιλεὺς Χριστός! Αὐτὸς διέσχισε τὴν Ἱεριχώ.

Ῥωτᾷ ὁ Ζακχαῖος· –Ποιός εἶνε; –Ὁ Χριστός, τοῦ λένε. –Καὶ τί εἶνε αὐτός, ἓνας φτωχὸς ποὺ δραχμὴ δὲν ἔχει πάνω του; –Κι ὅμως αὐτὸς γιαιτρεύει τὸν κόσμο!... Τοῦ γεννήθηκε λοιπὸν περιέργεια, **θέλει νὰ τὸν δῆ ποιός εἶνε.** Ἐπειδὴ ὅμως εἶνε κοντὸς τρέχει πρὸ μπροστά, σκαρφαλώνει σὰν τὸ γατὶ σ' ἓνα δέντρο, κι ἀπὸ 'κεῖ περιμένει νὰ τὸν δῆ. Φτάνοντας ἐκεῖ ὁ Χριστὸς σηκώνει τὰ μάτια, τὸν βλέπει καὶ τοῦ φωνάζει· «*Ζακχαῖε...*». Τὰ ἔχασε αὐτός. –Ποῦ μὲ ξέρει; σκέπτεται. –**Σὲ γνωρίζει ὁ Χριστός!** (ἀκούει μέσα του μιὰ φωνή), ἐκεῖνος ὅλα τὰ γνωρίζει. –«*Ζακχαῖε*», τοῦ λέει, κατέβα γρήγορα· σήμερα θὰ μείνω στὸ σπίτι σου. –Στὸ σπίτι μου; συλλογίζεται, σ' ἐμένα τὸν κλέφτη, τὸν ἀμαρτωλό; μὰ δὲν εἶμαι ἄξιος γι' αὐτό (**νὰ ἢ συναίσθησι**). Καὶ φτάνουν μαζὶ στὸ σπίτι του.

Ὅλοι ὅμως σκέπτονται μέσα τους· Μπᾶ σπίτι ποὺ διάλεξε νὰ πάη! Δὲν ἔχουμε ἐδῶ παπᾶδες καὶ τόσους ἄλλους; στὸ λωποδύτη, στὸν κλέφτη, στὸν ἀπατεῶνα ἦρθε;... Τότε ὁ Ζακχαῖος, μπροστὰ σὲ ὅλους καὶ μετρώντας τὰ λόγια του, λέει στὸν Ἰησοῦ· –Κυρίε μου, σ' εὐχαριστῶ ἤμουν στὸ σκοτάδι καὶ τώρα βλέπω φῶς. Τὰ λεφτὰ λάτρευα, τίποτ' ἄλλο στὸν κόσμο. Ἀλλὰ νὰ τώρα· τὰ μισὰ ἀπὸ τὴν περιουσία μου τὰ μοιράζω στοὺς φτωχοὺς. Καὶ ὅποιον ἀδίκησα σὲ κάτι, ἀπ' ὅσα τοῦ ἔκλεψα τοῦ ἐπιστρέφω τετραπλάσια· 1 ἔκλεψα, 4 θὰ

δώσω· 100 φράγκα ἔκλεψα, 400 θὰ ἐπιστρέψω (**νὰ ἢ ἔμπρακτη μετάνοια**). Καὶ τότε ὁ Χριστὸς, ὅταν ὅλοι εἶδαν τὴν ἀλλαγὴ, εἶπε· –Σήμερα στὸ σπίτι ἐτοῦτο **ἔγινε σωτηρία**, σώθηκε ἀληθινὰ τὸ σπίτι αὐτό (Λουκ. 19,9).

* * *

Αὐτά, ἀγαπητοί μου, μᾶς λέει σήμερα τὸ εὐαγγέλιο. Σᾶς τὰ ἴπα ἀπλᾶ. Νὰ λοιπὸν ἓνας λύκος ποὺ ἔγινε ἀρνί. Ποιός τὸν ἄλλαξε; Ὁ Χριστὸς. Ἀλλὰ σήμερα **τὰ ἴδια λέει καὶ σ' ἐμᾶς**· τὴν ἴδια ἀπόφασι πρέπει νὰ πάρουμε κ' ἐμεῖς.

Ποιός ὅμως τὰ κάνει αὐτά; βρέθηκε κανένας πλούσιος νὰ πῆ, Δίνω τὰ μισὰ ἀπ' ὅσα ἔχω γι' αὐτοὺς ποὺ ἔχουν ἀνάγκη κ' εἶνε ἀβοήθητοι; Οὔτε ἓνας. Γιὰ γλέντια, διασκεδάσεις, χαρτοπαίγνια; σπαταλοῦν ἑκατομμύρια. Νὰ γιατί ὁ κόσμος «πάει κατὰ διαόλου». Ἄν ἀνοίγαμε τ' αὐτιά μας κι ἀκούγαμε τὸ Εὐαγγέλιο!... Δεξιοὶ - ἀριστεροί, ἄσπροι - μαῦροι καὶ ὄλων τῶν χρωμάτων, Κινέζοι καὶ Γιαπωνέζοι, Ῥῶσοι καὶ Ἀμερικᾶνοι, **ὅλοι τὸ Εὐαγγέλιο ἔχουμε ἀνάγκη**· τὰ ἄλλα εἶνε χάπια ποὺ δὲν θεραπεύουν. Ἐνα εἶνε τὸ φάρμακο – πιστέψτε το, τὸ Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ μας.

–Μὰ ἐμᾶς, θὰ πῆτε, τί μᾶς ἀνακατεύεις μὲ ἑκατομμυριούχους; **ἐμεῖς εἴμαστε φτωχοί.**

Εἶστε εὐλογημένοι. Ὅπου πέσουν λεφτὰ, ὁ ἄνθρωπος χαλάει. **Τὸ χρῆμα** εἶνε διάβολος. Εἶνε ἄλογο ποὺ δύσκολα τὸ κυβερνᾶς· τὸ γαῖδουράκι πειθαρχεῖ, τὸ ἀτίθασο ἄλογο σὲ ρίχνει κάτω, τσακίζεις τὰ πλευρά σου. Εἶνε ἀμάξι ποὺ τρέχει καὶ χάνεις τὸν ἔλεγχό του.

Ἔσεῖς τὰ φτωχαδάκια, μιμηθῆτε τοὺς πρώτους Χριστιανούς· **τὰ χέρια σας μακριὰ ἀπὸ κλεψιά.** Λέει ὁ ἅγιος Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός· Ἔχεις 100 πρόβατα· θέλεις νὰ μὴ σοῦ μείνη οὔτε ἓνα; κλέψε 1 ξένο, βάλ' το ἀνάμεσά τους, καὶ θὰ τὰ χάσης ὅλα (βλ. ἡμέτ. βιβλ. Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός, διδ. Δ', σσ. 166-7). Φωτιά εἶνε στὸ σπίτι τὸ ξένο πρᾶγμα. Μακριὰ ἀπ' αὐτό· οὔτε βελόνα! Νὰ κοπιάζης μὲ τὸν ἰδρωτὰ σου, καὶ τότε τὸ ψωμάκι ποὺ τρῶς εἶνε εὐλογημένο· κόψε ἓνα κομμάτι ἀπ' αὐτό, δῶσε καὶ στὸ φτωχό, νὰ πᾶς στὸν παράδεισο.

Σᾶς ἐξήγησα· μαντρί ἢ Ἐκκλησία, πρόβατα ἐμεῖς, λύκοι οἱ ἄνθρωποι τοῦ κακοῦ, τσοπᾶνος ὁ Χριστὸς μας. Ἔρχονται χρόνια ἄσχημα. Θ' ἀδειάση ἡ ἐκκλησία, πολλοὶ θὰ πᾶνε στὰ διάφορα συστήματα. Τὸ εἶπε ὁ Κύριος, θὰ ῥθουν «*ψευδοπροφήται*» (Ματθ. 24,11). «*Ὅσοι πιστοί*» (θ. λειτ.) λοιπὸν, **κοντὰ στὸ Χριστό!** μόνο αὐτὸς παίρνει λύκο καὶ τὸν κάνει ἀρνί, παίρνει κοράκι καὶ τὸ κάνει περιστέρι. Σ' αὐτὴ τὴν ἄγια Ἐκκλησία μας νὰ μείνουμε ἀφωσιωμένοι. Ὁ δὲ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς διὰ πρεσβειῶν πάντων τῶν ἁγίων νὰ εἶνε μαζί μας.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**